

בית שmai פרק חמישי נזיר

מספרת הש"ס

תורה או רשותם

- א. אל תבטחו לך אל ייחדך שחק לאמר לך חבל ייחדך יי' רימוחו ז'
- ב. שבעים שבעם נתקר על עול ועל עיר קדר שער ליהת לבלא השאות ולכבר ען ולהרביא צדק על מיטחון כחון ובביה ולמשחה קרש קראים דיניאל ט' כד

נומחת הריב”^ג

(ה) במשמעותה הולמת לו כל
שם: (ב) רשות' דיא ל' כל
שם ומי' כי מילוי המילוי
שיטול מוגדר לול' ומי' ומי' נמקה: (ד) ר"ה
טפחים ומי' מקומם
(ג) ר"ה מיל' מדיניות מקומית
שם ה"א להוון לאפסו:

הגות מהר"ב רישברג

א. נם' מהר' ר' מלמד מי
שכמ' קמי' בער. כ"ז ע"י
ה' מ"מ: ב' ת"ה ו' ו' ו' ט'
ומולח וכו' ולכך לון לון
קלהם וכו' עד שיטו' גאנט
ויליכו' דילין דילין וכו'
ובכינוי מלחין סוף וכו' וכו'
סלא נאצ'ן פאלען זונען זונען
ולמ' וכט' מיליס' מל' מל' מל'
תוצ'ת זונען זונען זונען זונען
ונג'ן פאלען. ח' מ' ד' ז' ז'

ר' יacob מילר וכו' סטודיו בון' ז'

ונכומולא זטונגלאט בע' ז'

הנחות התוספות

1. כי ל' מל' על דעתם.
2. כי ל' דסני' 3. כי ל' טפלין.
3. כי ל' ברכות.
4. כי ל' טפלין.
5. כי ל' וול' טיה.
6. כי ל' מינ' מן סניות.
7. כי ל' לר' קומוניס ממוקם.
- ו' כי ל' צו' מל' מהל מסכת.
- ז' כי ל' תארכין. 9. כי ל' נזולך.

מוסך ר' יי'
פוחחון בוגולד. דבורי סגנון
סלה בענלים עצמה דרכו
עלין ומיתין נצורה נשלחה
ולא נאלץ נצל (ונדרס, ט. ו).
ואחו דבוך אמר אונגןידן. ופקח
הלאה מלהל כלום סלאס נסכים
הריני נזיר שזה פלוני.

יאם לאו איננו נזיר. פ' ו' והס מאנגענזה בסמה נדר כטומל שפצעה
שנדל כבר נגענזה קולד לנין זיך סטום גל ידע וקיידל
זילירות ואהמר אלין סיימי יודע בצעת נדרי שכבר נגענזה גל סיימי
ודול לינו ניר כלומל סי מרטה מעליימיך וממאל לו הקאפס זאלוי
הסבכטלס מעמס פילם בטוחם זעלגמלני

ואם משגננהה בהמתו נור איננו נור
טעה נהום המדי בשעלו נורים מן
הגוללה ומיצאו בהמ"ק חרב אמר להם נהום
הברדי אילו היהם יודעין שבהמ"ק חרב היהם
נורים אמרו לו לא והתרין נהום המדי
ובשבא הדבר אצל חכמים אמרו ^(ט) כל
שנור עד שלא חרב בהמ"ק נור ומשחרב
בhem"k אינו נור: **גמ'** אמר רביה שטפוח
רבען לר' אליעזר ואוקמיה בשיטתייהו דתנן
^(ט) פותחין בנוולד דברי ר' ואחכמים אוסרין
ואמר רבא ע"ג' דאמור רבנן אין פותחין
בנוולד אבל פותחין בתנאי נולד ה"ד אמרו
להון אילו אתה איניש ואמר לבון דחרוב
בhem"k מי הוה נדריתון אמר רב יוסף אי
הוא היל ^י היל ^י היל ^י הימה והמקדש ראשון
ומקדש שני נהי דידען להון הכתיב ¹ היל
יודען לאיימת אמר אבי ולא ידען לאימת
והכתיב ² שבעים שבעים נהתק על עמק
ועל עיר קדרש ואחתוי מי ידען בה יומא:
מןתני ^ט והוא מהלכני בדרך ואחד בא
כגונך אמר אחד מון הריני נור שה
פלוני ואחד אמר הריני נור שאין זה פלוני
הריני נור שאחד מכם נור שאין אחד
מכם נור שעינכם נורים שכוכם נורים
בית שמאי אומרים בולן נורין וב'ה אומרים
יאינו נור אלא מי שלא נתקיימו דבריו ור' ט'
אמר אין אחד מהם נור יתרהע לאחריו
הריני נור חובה ואם לאו הריני נור נרכבה:
גמ' מי שלא נתקיימו דבריו אמר הוי נור
יא אמר רב יהודה אמר מאמי שנטקיימו דבריו
אבי

ט א מ"י פ"י מלכיות
 צוועות ס' י' ו' פ"ל
 מל' מדליים ה' כ' קמג
 נגון ניגן טומ"ע י' ז'
 רימן ריכם סעפ' י' ב'
 י ב מ"י פ"ד מלכיות
 צוועות ס' ב' י' טומ"ע ז'
 ס' סעפ' י' ג'
 יא ג ד מ"י פ"ב מל'
 מיליות האכלחה ח:

ב' הרא"ש

על נוירוטו: אם עד של
נוגבה בחממות נדר ה'י
רונו. ואלו ימיר נורו החכם
בבחותה וה בולד הרו הנדר
שנוגבה בחמתו אחר הנדר
אלחן וחומר בולד: אום
לאחר שנוגבה נורו ואמר
אללו דורי דורי נוירנו
לא היה נורו ה'י פחה
נוזו ווירטו ווירטו:
שחבור והם נדר קודם
מן גוללה ומצעה האחים
נוזו פערם כשלש ומצעה האחים
פערם כשלש ומצעה האחים
רבנן לרבר אליעזר לאקומייה
בשיטתייהו:
חל חכמים בולד א"י שטפה
פוחתון בולד א"י שטפה
בדואיתא תר' תזקון ש"א
ו ר' הוועש טאו מטרו
לדרבריהם שהרי ר' אליעזר
הבדה בשעתה החרחן
בדואיתא תר' תזקון ש"א
פוחתון בולד.
רבנן לרבר אליאש שרור מברחו
הזהורה פוחתון בוגני נול.
אללו אמר להו אללו אמר
דאמרי' אמר אללו אמר
אליאש שרור דרכוב
במי הוו דרכוב.
הזהורה באין אנשי הוו
ונונגן פען עצה של
תדרורו אויל בר' בר' ב'
טשר ליעצטן זילויה בולד
שעוצבנין זילויה בולד
לאלה ואמר פ"ד נדרדים
לנחתם דרונבן ב' ה'ו
אניש דראמי' ב' ב' זאמ
פוייסון של האית נדר
לולם הדית נדר גולד
פחה ה'י ב'ין שתולה
הבדה בעצת אשימים חתח
ההו הי עיר' עיר' שעזהה
מהחתם דר נולנד לא
מקומי נולד ב'ין שמחמת
רכבתה היל' ה' היל' ה'
ונול הוה לא לפ' סיידעוט
ההיל' ה' והיל' ה' מהה
רכבתה היל' ה' היל' ה'
אלא בוגטן אל דברי
שנ' מקרוא האה בר'ינר
ומפ' לי' הבוגויה שחה
מכוביחת הרשעים שהו
השקר לאמר היל' ה'
תמיישרים אין פערונגע
שיחרב: ומשני נהי דרע
שחבור לא דיעו אמרת
הילקן הרו נול שיליש למות
עד ביבנה לנו שליש למות
כין שלא ידע אימתי
מיירב: ומפריך אובי ווי
לא דיעי אמרת בר' והה
כיבב סרבס וויל שבעות
שבעה ונתקע על עמק וועל
עריך קדר פ' שמיטה
ע' דידיינו צ'ך' הש' מה
בית דה' ומשי' דאכתי
אומרים כולם נזירים